

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/104/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1018200961
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Hrašnová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2024:1018200961.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Moniky Hrašnovej, členov senátu JUDr. Michala Davalu, Ph.D., LL.M. a Mgr. Simony Kočišovej, PhD. (sudca spravodajca), v právnej veci žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, D. X, E., zastúpený: Advokátska kancelária Mandzák a spol., s.r.o. Zámocká 5, Bratislava, IČO: 35 943 882, proti žalovanému: Notárska komora Slovenskej republiky, Krasovského 13, Bratislava, IČO: 30 811 236, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. DK 6/2017 – 239 z 16.04.2018, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Disciplinárna komisia Notárskej komory SR rozhodnutím č. DK 6/2017-239 z 16.04.2018 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie“) uznala žalobcu vinným z disciplinárneho previnenia a uložila mu podľa čl. 16 ods. 2 písm. a) v spojení s čl. 3 ods. 1 písm. b) Disciplinárneho poriadku Notárskej komory SR disciplinárne opatrenie - peňažnú pokutu vo výške 3.300,- EUR a zároveň ho zaviazala na náhradu trov konania voči Notárskej komore SR.

2. Disciplinárneho previnenia sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

· Notárskou zápisnicou č. N 183/2016, Nz 5668/2016, NCRIs 5844/2016 z 19.02.2016 (ďalej aj len „NZ č. 183/2016“) osvedčil vyhlásenie neziskovej organizácie MAJÁK NÁDEJE n.o., ako dlžníka a povinnej osoby o uznaní dlhu a o súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 a ods. 3 Exekučného poriadku, pričom nezisťoval, či osoba konajúca v mene dlžníka je na uskutočnenie tohto úkonu oprávnená v plnom rozsahu jej práv, čím mal zavinené závažne porušiť povinnosti pri výkone činnosti notára vyplývajúce z § 2 ods. 2, § 13, § 36 ods. 1 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) (ďalej aj len „Notársky poriadok“) a ods. 1 I. časti, čl. 1 ods. 2 a ods. 5 II. časti a čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1, čl. 8 ods. 6 a ods. 7 III. časti Etického kódexu notára.

· Notárskou zápisnicou č. N 1325/2016, Nz 50086/2016, NCRIs 51119/2016 z 02.12.2016 (ďalej aj len „NZ č. 1325/2016“) osvedčil priebeh valného zhromaždenia spoločnosti TECHNOPOL SERVIS, a.s., za účasti osoby, ktorá nebola oprávnená za spoločnosť konať, pričom: I) nezisťoval, kto je za spoločnosť oprávnený konať, II) neuviedol v nej všetko podstatné, čo sa za jeho prítomnosti na zasadnutí udialo a bolo prednesené, hoci to bolo dôležité na posúdenie riadneho postupu rokovania, čím mal zavinené závažne porušiť povinnosti pri výkone činnosti notára vyplývajúce z § 2 ods. 2, § 13, § 36 ods. 1, § 56

ods. 1, § 61 Notárskeho poriadku a ods. 1 I. časti, čl. 1 ods. 2 a ods. 5 II. časti a čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1, čl. 8 ods. 6 a ods. 7 III. časti Etického kódexu notára.

· Notárskou zápisnicou N 1344/2016, Nz 51467/2016, NCRIs 52458/2016 z 06.12.2016 (ďalej aj len „NZ č. 1344/2016“) spísal kúpnu zmluvu medzi spoločnosťou TECHNOPOL SERVIS a.s. ako predávajúcim a spoločnosťou VertiCom, s.r.o. ako kupujúcim, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti v k.ú. F. zapísané na LV č. XXX,

· Notárskou zápisnicou N 1345/2013, Nz 51498/2016, NCRIs 52473/2016 z 06.12.2016 (ďalej aj len „NZ č. 1345/2016“) spísal kúpnu zmluvu medzi spoločnosťou TECHNOPOL SERVIS a.s. ako predávajúcim a spoločnosťou VertiCom, s.r.o. ako kupujúcim, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti v k.ú. G. zapísané na LV č. XXXX, H. XXXX, H. XXXX a v k.ú. I. zapísané na LV č. XXXX,

· Notárskou zápisnicou N 1348/2016, Nz 52028/2016, NCRIS 53041/2016 z 07.12.2016 (ďalej aj len „NZ č. 1348/2016“) spísal kúpnu zmluvu medzi spoločnosťou VertiCom s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou REALITY FOND s.r.o. ako kupujúcim, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti v k.ú. F. zapísané na LV č. XXX,

· Notárskou zápisnicou N 1349/2016, Nz 52062/2016, NCRIs 53057/2016 z 07.12.2016 (ďalej aj len „NZ č. 1349/2016“) spísal kúpnu zmluvu medzi spoločnosťou VertiCom s.r.o. ako predávajúcim a spoločnosťou REALITY FOND s.r.o. ako kupujúcim, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti v k.ú. G. zapísané na LV č. XXXX, H. XXXX, H. XXXX a v k.ú. I. zapísané na LV č. XXXX, pričom mal spísanie tejto notárskej zápisnice (pod bodom č. 3. - 6.) odmietnuť, keďže mal a musel vedieť, že neboli splnené náležitosti právneho úkonu čo do subjektu, vôle a predmetu podľa Občianskeho zákonníka, čím mal zavinené závažne porušiť povinnosti pri výkone činnosti notára vyplývajúce z § 2 ods. 2, § 13, § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku a ods. 1 I. časti, čl. 1 ods. 2 a ods. 5 II. časti a čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1, čl. 8 ods. 6 a ods. 7 III. časti Etického kódexu notára.

3. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí popísal návrh navrhovateľa – ministerky spravodlivosti SR ako aj vyjadrenie disciplinárne obvineného – žalobcu, ďalej uviedol, že disciplinárna komisia vykonala dokazovanie oboznámením sa so spisom a výsluchom navrhovateľa a disciplinárne obvineného – žalobcu na pojednávaní 16.04.2018. Na základe vykonaného dokazovania mal žalovaný za preukázané skutkové zistenia, popísané nižšie.

4. Žalobca spísal NZ č. 183/2016, podľa ktorej v návrhu spomínaná dlžná suma 600 000,- eur pozostáva zo sumy 500 000,- eur z dôvodu novácie záväzku a zo sumy 100 000,- eur z dôvodu zmluvy o pôžičke. V prípade sumy 500 000,- eur žalobca ako notár osvedčil vyhlásenie neziskovej organizácie MAJÁK NÁDEJE n.o. (povinná osoba), že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky z 05.02.2016 (ďalej aj len „Zmluva o postúpení“) medzi postupníkom VIGI TRADE, s.r.o. (oprávnená osoba) a postupcom INKASNÝ SERVIS a.s. sa VIGI TRADE, s.r.o. stala veriteľom voči neziskovej organizácii MAJÁK NÁDEJE n.o. z Dohody o novácii záväzku uzatvorenej medzi neziskovou organizáciou MAJÁK NÁDEJE n.o. a spoločnosťou INKASNÝ SERVIS a.s. Predmetom Dohody o novácii bolo nahradenie záväzku neziskovej organizácie MAJÁK NÁDEJE n.o. voči spoločnosti INKASNÝ SERVIS a.s. zo Zmluvy o budúcej zámennej zmluve z 15.12.2015 (ďalej aj len „Zmluva o budúcej zámennej zmluve“). Predmetom Zmluvy o budúcej zámennej zmluve bola budúca zámena vybraných nehnuteľností nachádzajúcich sa v k.ú. J. B., evidovaných Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom na LV č. XXXX a LV č. XXXX, vo výške 500 000,- Eur, splatnej dňa 29.02.2016. V prípade sumy 100 000,- eur žalobca ako notár osvedčil vyhlásenie neziskovej organizácie MAJÁK NÁDEJE n.o. (povinná osoba), že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky sa VIGI TRADE, s.r.o. stala veriteľom pohľadávky na vrátenie pôžičky voči neziskovej organizácii MAJÁK NÁDEJE n.o. zo Zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi dlžníkom-neziskovou organizáciou MAJÁK NÁDEJE n.o. a veriteľom - INKASNÝ SERVIS a.s. vo výške 100 000,- Eur, splatnej dňa 15.01.2016.

5. V prípade uznania dlhu sa v NZ č. 183/2016 uvádza: „Povinná osoba týmto v súlade s ustanovením § 558 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov vyhlasuje, že uznáva, čo do dôvodu a výšky svoj dlh voči oprávnenej osobe, vyplývajúci (i) zo Zmluvy o pôžičke vrátiť oprávnenej osobe pôžičku vo výške istiny 100.000,- eur (slovom) a zároveň (ii) z Dohody o novácii zaplatiť oprávnenej osobe sumu vo výške istiny 500.000,- eur (slovom). Povinná osoba týmto svoj dlh uznáva čo do dôvodov -- (i) zo Zmluvy o pôžičke vrátiť oprávnenej osobe pôžičku vo výške istiny 100.000,- eur (slovom) a zároveň (ii) z Dohody o novácii zaplatiť oprávnenej osobe sumu vo výške istiny 500.000,- eur (slovom), t.j. spolu vo výške 600.000,- eur (slovom)...“. Žalovaný ďalej zistil, že pri NZ č. 183/2016 sa v spise nachádza Oznámenie právneho zástupcu mestskej časti Bratislava –

Staré mesto z 12.07.2016 adresované Okresnej prokuratúre Bratislava I na účastníkov právnych úkonov spomínaných v cit. notárskej zápisnici so záverom, že okolnosti realizácie právnych úkonov vzbudzujú domnienku, že išlo o fiktívne právne úkony s cieľom zmeniť vlastníka predmetných nehnuteľností tak, aby bol vylúčený zásah subjektu s predkupným právom - mestskú časť Bratislava – Staré mesto.

6. Žalovaný ďalej zistil, že žalobca ako notár spísal NZ č. 1325/2016, ktorej účastníkom bol TECHNOPOL SERVIS, a.s. (ďalej aj len „Spoločnosť“) a ktorej predmetom bolo osvedčenie o priebehu mimoriadneho valného zhromaždenia Spoločnosti, konajúceho sa dňa 02.12.2016 (ďalej aj len „MVZ“). Žalobca ako notár cit. notárskou zápisnicou osvedčil uskutočnenie MVZ, za účasti akcionára AAROW s.r.o. (zastúpený konateľom Jozefom Dučákom), majiteľa 111 ks listinných akcií, predstavujúcich 84,73 % akcií Spoločnosti. Táto skutočnosť bola preukázaná fyzickým predložením listinných akcií Spoločnosti notárovi. Právna subjektivita spoločnosti a oprávnenie jej štatutárneho zástupcu konať v jej mene boli preukázané výpisom z obchodného registra SR (ďalej aj len „OR SR“). Žalovaný poukázal na to, že výpis z OR SR, ani fotokópia predložených listinných akcií sa v notárskom spise nenachádzali. V disciplinárnom spise sa nachádzal úplný výpis z OR SR, podľa ktorého ku dňu konania valného zhromaždenia základné imanie tvorilo 26 listinných akcií a predsedom predstavenstva bol K. G. E.. V spise sa nachádzal aj výpis z OR SR z 07.12.2016, kde je už zapísaný ako predseda predstavenstva B. A. L. na základe predmetnej notárskej zápisnice NZ č. 1325/2016, ale počet akcií je uvedený stále 26 ks. Žalovaný poukázal na obsah cit. notárskej zápisnice, podľa ktorého zasadnutie MVZ otvoril A. L. a konštatoval, že bolo zvolané v súlade so stanovami Spoločnosti, čo potvrdzujú akcionári podpisom na listine prítomných akcionárov, ktorá je prílohou NZ č. 1325/2016. Žalovaný k tomu uviedol, že pozvánka na MVZ sa v notárskom ani disciplinárnom spise nenachádza a prílohou NZ č. 1325/2016 je listina prítomných akcionárov, podľa ktorej Spoločnosť mala mať v tom čase dvoch akcionárov: AAROW s.r.o. s počtom akcií 111 ks a počtom hlasov 84,73 % a TRICORN INVESTMENTS LIMITED s počtom akcií 24 ks a počtom hlasov 15,27 %, pričom na MVZ sa zúčastnil len AAROW s.r.o. Žalovaný poukázal na zápisnicu o podaní trestného oznámenia z 08.12.2016 spísanou na Okresnej prokuratúre Bratislava V s právnymi zástupcami Spoločnosti, z ktorej zistil, že Spoločnosť začali zastupovať po tom, ako koncom roka 2015 došlo k odcudzeniu 111ks akcií a že k zmenám v Spoločnosti došlo na základe MVZ bez toho, aby o jeho konaní vedel predseda predstavenstva Ing. Buček. Z vyhlásenia tohto predsedu predstavenstva vyplynulo, že v spoločnosti sú dvaja akcionári: INVESTMENT NOMINESS INC, ktorá vlastní 21 ks akcií, čo zodpovedá 84,73 % základného imania a TRICORN INVESTMENTS LIMITED, ktorá vlastní 5 ks akcií, čo zodpovedá 15,27 % základného imania. Podľa oznámenia v Obchodnom vestníku z 13.07.2016 pod O000362 uznesením mimoriadneho valného zhromaždenia Spoločnosti z 16.06.2016 došlo k zmene počtu a menovitej hodnoty akcií spoločnosti a keďže neboli predložené Spoločnosti pôvodné akcie na výmenu bolo vyhlásených všetkých 135ks pôvodných akcií s účinnosťou od 01.07.2016 za neplatné.

7. Žalovaný zistil, že žalobca ako notár spísal NZ č. 1344/2016, podľa ktorej bol predaný nehnuteľný majetok vo vlastníctve Spoločnosti (TECHNOPOL SERVIS, a.s.) za dohodnutú kúpnu cenu 500 000,- Eur, kupujúci sa zaviazal zaplatiť do 180 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra a to jednorazovo, bezhotovostne na účet predávajúceho, ktorý mu bude oznámený po podpise zmluvy, s tým, že kupujúci sa zaväzuje, že ku dňu splatnosti bude disponovať dostatočnými peňažnými prostriedkami na zaplatenie kúpnej ceny, pričom predmet zmluvy bude kupujúcemu odovzdaný do užívania v lehote 7 dní odo dňa právoplatnosti povolenia vkladu vlastníckeho práva k predmetu zmluvy. Ďalej žalobca ako notár spísal NZ č. 1345/2016, podľa ktorej bol predaný nehnuteľný majetok vo vlastníctve Spoločnosti TECHNOPOL SERVIS, a.s. za dohodnutú kúpnu cenu 19 450 000,- Eur, kupujúci sa zaviazal cenu zaplatiť do 180 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra a to jednorazovo, bezhotovostne na účet predávajúceho, ktorý mu bude oznámený po podpise zmluvy, s tým, že kupujúci sa zaväzuje, že ku dňu splatnosti bude disponovať dostatočnými peňažnými prostriedkami na zaplatenie kúpnej ceny, pričom predmet zmluvy bude kupujúcemu odovzdaný do užívania v lehote 7 dní odo dňa právoplatnosti povolenia vkladu vlastníckeho práva k predmetu zmluvy. Žalovaný ďalej zistil, že žalobca ako notár spísal NZ č. 1348/2016, podľa ktorej nehnuteľnosti nadobudnuté na základe NZ č. 1344/2016 boli nasledujúci deň predané ďalej za tých istých vyššie uvedených podmienok s tým rozdielom, že kupujúci sa zaväzuje túto sumu zaplatiť do 150 dní odo dňa právoplatnosti povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra. Žalobca ako notár následne spísal NZ č. 1349/2016, podľa ktorej nehnuteľnosti nadobudnuté na základe NZ č. 1345/2016 boli nasledujúci deň predané ďalej za tých istých vyššie uvedených podmienok, taktiež s tým rozdielom, že kupujúci sa zaväzuje túto sumu zaplatiť do 150 dní odo dňa právoplatnosti povolenia vkladu vlastníckeho práva do katastra.

8. Žalovaný s poukazom na podnet na podanie disciplinárneho návrhu zo strany právnych zástupcov Spoločnosti zistil, že v súvislosti s konaním MVZ bolo podané trestné oznámenie, že za odcudzenie 111 ks akcií bolo už vznesené obvinenie a, že je vedené na súde konanie o neplatnosť uznesení MVZ a konanie o určenie vlastníctva k nezákonnému prevedeniu majetku TECHNOPOL SERVIS, a.s.

9. Žalovaný konštatoval, že v prípade NZ č. 183/2016 mal preukázané, že touto bol nie len čo do označenia, ale aj čo do obsahu spísaný súhlas dlžníka – neziskovej organizácie MAJÁK NÁDEJE n.o. s vykonateľnosťou/exekúciou, ale aj uznanie dlhu podľa Občianskeho zákonníka a išlo teda o spísanie notárskej zápisnice o právnom úkone. Uznanie dlhu totiž zabezpečuje uznaný záväzok tým, že v dôsledku ním založenej právnej domnienky, že dlh v čase uznania trval, posilňuje postavenie veriteľa. Navyše platným uznaním dlhu dochádza k prerušeniu, resp. k založeniu premlčacej doby a zároveň k jej prolongácii na desať rokov. V prípade uznania dlhu preto ide o úkon štatutárneho orgánu/riadiťľa, na ktorý potreboval podľa štatútu neziskovej organizácie MAJÁK NÁDEJE n.o. predchádzajúci súhlas správnej rady (čl. VII, ods. 2 písm. f) štatútu). K tomu ďalej žalovaný uviedol, že žalobca dbajúc o istotu právnych vzťahov a predchádzaniu sporom mal využiť všetky možnosti na preverenie, či riaditeľ neziskovej organizácie je oprávnený taký úkon v mene neziskovej organizácie urobiť a to aj zaobstaraním štatútu. Žalobca mal postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorú od neho možno objektívne požadovať. K spísaniu predmetnej notárskej zápisnice by tak zo strany notára nemohlo dôjsť.

10. K ostatným notárskym zápisniciam - kúpny m zmluvám (NZ č. 1344/2016, NZ č. 1345/2013, NZ č. 1348/2016) žalovaný poukázal na to, že za Spoločnosť (predávajúceho) konal a zmluvy podpisoval člen štatutárneho orgánu zvolený na spornom MVZ, pričom k spísaniu týchto notárskych zápisníc zo strany žalobcu by vôbec nedošlo, pokiaľ by žalobca – obzvlášť vzhľadom na existujúce pochybnosti pri spisovaní notárskej zápisnice o priebehu MVZ – dbal na istotu v právnych vzťahoch a na predchádzanie sporom a, že by aj v tomto prípade postupoval s odbornou starostlivosťou, ktorú od neho možno objektívne vyžadovať. K spísaniu predmetných notárskych zápisníc by tak zo strany notára nemohlo dôjsť.

11. Žalovaný konštatoval, že mal za preukázané, že sa skutok stal – uvedené notárske zápisnice boli spísané, že skutok spáchal disciplinárne obvinený – žalobca, že je skutok disciplinárnym previnením – ide o zavinené porušenie povinností na stupni vedomej nebanlivosti a, že ide o závažné porušenie povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z Notárskeho poriadku a preto žalobcovi uložil disciplinárne opatrenie – peňažnú pokutu vo výške 3 300,- eur. Pri ukladaní sankcie vzal do úvahy závažnosť disciplinárneho previnenia a okolnosti, za ktorých bolo spáchané. Závažnosť odôvodňoval výškou peňažných súm v notárskych zápisniciach a dôsledkami notárskych zápisníc, narušením právnej istoty a vznikom viacerých sporov. Ako poľahčujúcu okolnosť zohľadnil, že išlo o prvé disciplinárne konanie voči žalobcovi počas jeho dlhodobého výkonu notárskeho úradu, že ide o erudovaného notára, viacnásobného funkcionára komory požívajúceho primeranú vážnosť v notárskom stave a tiež prihliadol na sebareflexiu žalobcu. Konštatoval, že uložená sankcia z hľadiska druhu a výšky nemôže mať na žalobcu taký negatívny dopad, ktorý by mohol spôsobiť existenčné problémy a preto sa nezaoberal osobnými a rodinnými pomermi žalobcu.

II.

Žaloba

12. Žalobca zastúpený advokátom podal včas voči napadnutému rozhodnutiu správnu žalobu z dôvodov podľa 191 ods. 1 písm. c), d), e) a g) zák. č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej aj len „SSP“), teda, že napadnuté rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci [písm.c)], je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov [písm.d)], ďalej, že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci [písm.e)] a, že došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia vo veci samej [písm.g)]. Navrhol, aby správny súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konania a súčasne, aby žalobcovi priznal úplnú náhradu trov konania.

13. Žalobca v súvislosti s nesprávnym právnym posúdením namietal, že z napadnutého rozhodnutia nie je zjavné, či ide v prípade skutku o jednočinný súbeh alebo viacčinný súbeh a teda, či žalovaný

považoval skutok za jeden alebo za viac skutkov. Žalobca na základe uvedeného považoval napadnuté rozhodnutie za vnútorne rozporuplné a zmätočné, pretože napadnuté rozhodnutie na strane jednej uvažuje o viacerých skutkoch uvedených v bode 1/ až 4/ a na strane druhej v odôvodnení pojednáva len o skutku jednom (bod 47). Namietal, že v prípade viacerých skutkov mal žalovaný v rámci absorpčnej zásady posúdiť to, za ktorý zo skutkov hrozí najprísnejšia sankcia, avšak z napadnutého rozhodnutia nie je zrejmé, že by tak žalovaný postupoval. Uviedol, že v napadnutom rozhodnutí nie je riešené ani to, že by žalovaný vzhliadol, že sa jedná o opakované porušenie povinností, pričom výrok napadnutého rozhodnutia vyznieva tak, že sa jedná o viac skutkov a to z dôvodu, že pri každom skutku sa uvádza samostatné porušenie právnych predpisov. Podľa žalobcu je preto výrok napadnutého rozhodnutia v zjavnom rozpore s odôvodnením, ktoré uvažuje len o jednom skutku.

14. Žalobca ďalej s poukazom na § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku uviedol, že cit. ustanovenie pojednáva o viacerých možných disciplinárnych previneniach a rozlišuje medzi (i) porušením povinností pri výkone notárskej činnosti a (ii) porušením iných povinností, pričom kým v prípade v prvého typu disciplinárneho previnenia je disciplinárnym previnením len porušenie Notárskeho poriadku alebo osobitného predpisu, tak v prípade druhého typu disciplinárneho previnenia je to aj porušenie Etického kódexu notára, interného predpisu alebo uznesenia komory. K tomu namietal, že napadnuté rozhodnutie vychádza z toho, že žalobca sa dopustil disciplinárneho previnenia pri výkone notárskej činnosti, t.j. uvažuje o prvom type disciplinárneho previnenia, avšak žalobcovi kladie za vinu i porušenie ustanovení Etického kódexu, ktorého prípadné porušenie však nemôže napĺňať znaky disciplinárneho previnenia. K tomu poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 To 11/2015, rozhodnutie ESLP Kokkinakis proti Grécku z 25.05.1993, č. 14307/88 a na zásadu nullum crimen, nulla poena sine lege, zásadu zákazu extenzívneho výkladu (analogie) v neprospech páchatel'a, ako i zásadu jasnosti a predvídateľnosti práva. Namietal, že porušenie Etického kódexu je disciplinárnym previnením len vtedy, ak sa jedná o porušenie iných povinností, a nie povinností pri výkone notárskej činnosti.

15. K dôvodu § 191 ods. 1 písm. d), e) a g) SSP žalobca namietal, že v napadnutom rozhodnutí absentuje právna veta a ani z odôvodnenia nie je žalobcovi zrejmé, ako žalovaný dospel k porušeniu konkrétnych povinností. Ďalej namietal, že ani disciplinárny návrh neobsahoval právnu vetu, pričom uvedené považuje za porušenie práva na obhajobu, keďže žalobca ani v súčasnom štádiu konanie nevie, čo konkrétne sa mu kladie za vinu. K vyššie cit. dôvodom žaloby ďalej namietal, že napadnuté rozhodnutie nerieši ako sa žalovaný vysporiadal s možnou otázkou premlčania a to najmä v prípade prvého skutku (z dôvodu možného uplynutia subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu), pričom v tejto súvislosti argumentoval, že mohlo objektívne dôjsť k uplynutiu subjektívnej lehoty a to najmä v prípade prvého skutku, ktorý sa udial 19.02.2016, keďže disciplinárny návrh bol podaný dňa 20.03.2017, pričom prvý skutok bol široko medializovaný a bol to práve navrhovateľ v disciplinárnom konaní, ktorý sledoval mediálne správy, čo dokazuje i to, že v disciplinárnom konaní na ústnom pojednávaní zástupca navrhovateľa položil žalobcovi otázku ohľadom uverejneného článku v súvislosti s prvým skutkom. Podľa žalobcu v prípade prvého skutku došlo k zániku zodpovednosti za disciplinárne previnenie uplynutím lehoty a túto skutočnosť mal žalovaný skúmať z úradnej povinnosti. Žalobca ďalej namietal, že mu bolo upreté právo na odvolanie v jeho veci, ktorá má povahu trestného obvinenia, ktoré je garantované čl. 2 Protokolu č. 7 k Dohovoru.

16. Ku skutku týkajúcemu sa NZ č. 183/2016 žalobca namietal, že prípadné obmedzenie štatutárneho zástupcu (riaditeľa neziskovej organizácie) je obmedzením len vo vnútornom vzťahu medzi riaditeľom a organizáciou, avšak vo vzťahu k tretím osobám je neúčinné, pričom zákon neukladá notárovi preskúmať interné predpisy za účelom zisťovania prípadných obmedzení ich štatutárnych orgánov. Obmedzenie, o aké sa jedná žalobcovi nebolo v čase spísania tejto notárskej zápisnice známe, pričom ak by aj bolo, uznaním dlhu a súhlasom s vykonateľnosťou nedošlo k porušeniu štatútu neziskovej organizácie, pretože nevznikol žiaden nový záväzok, ale dlžník iba deklaroval existujúci stav, ktorý nastal už pred spísaním notárskej zápisnice. K tomu poukázal na § 558 Občianskeho zákonníka. Ďalej uviedol, že nie je možné od žalobcu ako notára vyžadovať, aby plnil úlohy "vyšetrovacieho orgánu" a sám iniciatívne vyšetroval všetky skutočnosti súvisiace so spísaním notárskej zápisnice.

17. Ku skutku týkajúcemu sa NZ č. 1325/2016 namietal, že žalobca ako notár platnosť akcií nebol povinný vyhodnocovať. Poukázal na § 185 ods. 1 Obchodného zákonníka a uviedol, že nové akcie namiesto akcií pôvodných zákon pripúšťa vydať len po ich zneplatnení z dôvodov uvedených v § 209 a § 214 Obchodného zákonníka, pričom žiaden z týchto nenastal. Podľa žalobcu údajná krádež akcií

nemohla byť dôvodom zneplatnenia akcií. Ďalej argumentoval, že až po platnom umorení pôvodných „odcudzených“ akcií by bolo možné platné emitovanie nových akcií, preto Spoločnosť mala postupovať podľa § 310 a nasl. CMP. Podľa žalobcu z týchto skutočností vyplýva, že emitovanie nových (26 kusov) akcií spoločnosti vychádzajúce z oznámenia o zneplatnení predchádzajúcich akcií v dôsledku ich odcudzenia bolo v rozpore so zákonom, a teda nemohlo byť platným. V nadväznosti na uvedený argument účastníkov valného zhromaždenia notár nepovažoval za súladné so zákonom požadovaný úkon (osvedčenie o priebehu valného zhromaždenia) odmietnuť (§ 36 ods. 1 veta druhá Notárskeho poriadku). Ďalej namietal, že rozpor so zákonom alebo obchádzanie zákona, resp. rozpor s dobrými mravmi, musí byť zjavný a ak nedošlo k umoreniu akcií, v prípade sporu môže o vlastníctve resp. platnosti rozhodnúť len súd. Poukázal na to, že podstatou a dôležitým rozdielom verifikačnej činnosti notára, oproti listinám o právnych úkonoch spísaných notárom, je to, že pri osvedčovacích úkonoch notár na žiadosť účastníka osvedčuje skutočnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre uplatnenie práv alebo ktorými by mohli byť spôsobené právne následky, pričom do osvedčovaného deja notár nesmie aktívne vstupovať, pri tejto činnosti nemá postavenie právneho radcu, resp. hodnotiteľa osvedčovaného deja alebo skutočnosti, zároveň nenesie zodpovednosť za to, že osvedčovaný skutkový stav skutočne prebehol v súlade so zákonom. Jeho úlohou je vo forme verejnej listiny zabezpečiť dôkaz o osvedčovanej skutočnosti. Žalobca sa nestotožnil s konštatovaním žalovaného, že mal ako notár využiť všetky možnosti na preverenie, či AAROW s.r.o. je akcionárom Spoločnosti, ktoré akcie sú vlastne platné a či členovia štatutárneho orgánu Spoločnosti skutočne splnomocnili na zvolanie a vedenie MVZ inú osobu. Namietal, že pri osvedčovaní notár nezasahuje do deja, účastníka nepoučuje a ani nedozerá na to, či obsah nastávajúcej skutočnosti alebo urobeného vyhlásenia je v súlade so zákonom (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2 Cdo 11/2007). Rovnako nezodpovedá za to, či sa pred ním urobené vyhlásenie prieči zákonu. Význam osvedčenia vykonaného notárom spočíva predovšetkým v tom, že podáva vo verejnej listine dôkaz o skutočnosti, resp. o vyhlásení, ktoré sa pred ním uskutočnilo. K tomu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 6So/1/2015, kedy tento konštatoval, že notár nie je povinný pri osvedčovaní právnej skutočnosti mať pravdivosť tvrdení účastníka potvrdenú. Žalobca poukázal na to, že notársky poriadok vymedzuje, ktoré skutočnosti je notár oprávnený skúmať a poukázal na § 61 ods. 2 Notárskeho poriadku. Žalobca namietal, že povinnosť preveriť oprávnenie v danom prípade jediného akcionára prijímať rozhodnutia za spoločnosť notárovi z cit. ustanovenia nevyplýva a nie je možné ju vyvodiť ani zo všeobecného ustanovenia § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku. K výhrade žalovaného, že notár mal kontaktovať predsedu predstavenstva spoločnosti TECHNOPOL SERVIS a.s., žalobca namietal, že žiadny právny predpis takúto povinnosť notárovi neukladá, pričom advokátska kancelária s obchodným menom sic partners s.r.o., Hviezdoslavovo námestie 16, Bratislava, ktorá zabezpečovala odbornú prípravu valného zhromaždenia predložila notárovi v rámci prípravy valného zhromaždenia na nahliadnutie aj pozvánku na valné zhromaždenie, podpísanú zvolávateľom na základe splnomocnenia udeleného predstavenstvom spoločnosti a v danom prípade nie je povinnosťou notára zisťovať, ak sa advokát preukáže platným splnomocnením, či je úkon oprávnený vykonať alebo nie.

18. K ostatným notárskym zápisniciam, ktorými boli spísané kúpne zmluvy (NZ č. 1344/2016, NZ č. 1345/2013, NZ č. 1348/2016) žalobca uviedol, že tieto nemôžu mať povahu disciplinárneho previnenia, lebo notár vychádzal zo stavu zapísaného v obchodnom registri a do toho času zapísaný predseda predstavenstva B. A. L. je riadne zapísaným predsedom predstavenstva Spoločnosti, ktorého oprávnenie nebolo súdom spochybnené.

III.

Vyjadrenie žalovaného

19. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že vzhľadom na to, že správny súd koná v danej veci v plnej jurisdikcii, navrhuje aby po oboznámení sa so spisom a prípadnom ďalšom dokazovaní rozhodol vo veci meritorne. Zdôraznil, že ustanovenia Notárskeho poriadku (t.j. tiež § 36 ods. 1, § 56 ods. 1, § 61...) je potrebné vykladať podľa účelu zákona, ktorý je vyjadrený v § 2 ods. 2 cit. zákona – notári svojim postavením a svojou činnosťou dbajú o usporiadanie a istotu v právnych vzťahoch a o predchádzanie sporom.

IV.

Replika žalobcu

20. Žalobca na vyjadrenie žalovaného reagoval replikou, v ktorej uviedol, že trvá na žalobe v plnom rozsahu.

V.

Konanie na správnom súde

21. Žalobca na výzvu Krajského súdu v Bratislave (t.č. vecne a miestne príslušného na rozhodovanie vo veci), či súhlasí s prejedaním veci bez nariadenia pojednávania uviedol, že s týmto nesúhlasí a avizoval súdu, že predloží ďalšie návrhy na dokazovanie. Následne adresoval súdu návrhy na dokazovanie spočívajúce v oboznámení relevantných častí vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-193/NKA-ZA4-2019 a výsluch žalobcom menovite označených svedkov, pričom tento návrh odôvodnil tým, že týkajú časti skutkov označených v napadnutom rozhodnutí.

22. Podľa § 3 ods. 1 a ods. 3 zákona č. 151/2022 Z.z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj len „zákon č. 151/2022 Z.z.“) začal s účinnosťou od 01. júna 2023 vykonávať svoju činnosť Správny súd v Bratislave, na ktorý prešiel od 1. júna 2023 výkon súdnictva v správnej agende z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Trnave a Krajského súdu v Nitre. V súlade s platným a účinným rozvrhom práce správneho súdu bola vec v zmysle § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky pridelená do senátu 1S správneho súdu. Pred Správnym súdom v Bratislave je prejednávaná vec vedená pod sp. zn. BA-6S/104/2018.

VI.

Pojednávanie

23. Správny súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 10, § 13 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „SSP“) rozhodol na pojednávaní dňa 26. marca 2024 rozsudkom, ktorý verejne vyhlásil v prítomnosti zástupcu žalobcu. Správny súd preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane konania, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a žalobu zamietol ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

24. Zástupca žalobcu pred súdom uviedol, že sa pridrižava dôvodov uvedených v žalobe, ako aj žalobného návrhu. Poukázal na to, že v súčasnosti stále prebieha trestné konanie vo vzťahu k otázke scudzenia akcií spoločnosti TECHNOPOL SERVIS, a.s., pričom trestné konanie je stále v štádiu prípravného konania a teda vo veci nebolo ešte vydané meritórne rozhodnutie. Navrhol doplniť dokazovanie.

25. Správny súd aj v nadväznosti na návrh žalobcu na doplnenie dokazovania s poukazom na § 197 SSP konštatoval, že vo veci vychádzal zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ktorý považoval za dostačujúci a preto nevzhliadol potrebu doplniť dokazovanie vykonané orgánom verejnej správy, a to aj napriek takému návrhu žalobcu, pričom správny súd súčasne pripomína, že takýmto návrhom žalobcu v zmysle cit. ustanovenia nie je viazaný.

VII.

Relevantná právna úprava

Podľa § 2 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) (ďalej aj len „zák.č. 323/1992 Zb.“), notári svojím postavením a svojou činnosťou dbajú o usporiadanie a istotu v právnych vzťahoch a o predchádzanie sporom.

Podľa § 36 ods. 1 zák. č. 323/1992 Zb., notár je povinný postupovať pri notárskej činnosti s odbornou starostlivosťou. Notár je povinný odmietnuť vykonať požadovaný úkon, ak je zjavné, že úkon odporuje zákonu, obchádza zákon, prieči sa dobrým mravom, alebo ak vykonanie úkonu osobitný zákon zveril inému orgánu verejnej moci.2e) Na požiadanie vydá notár žiadateľovi písomné potvrdenie o dôvodoch odmietnutia úkonu.

Podľa § 91 ods. 1 až 3 zák. č. 323/1992 Zb.

(1) Disciplinárnym previnením je zavinené závažné alebo opätovné porušenie povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z tohto zákona alebo osobitného predpisu, 1a) zavinené závažné alebo opätovné porušenie iných povinností vyplývajúcich z tohto zákona, z Etického kódexu notára, z interného predpisu komory alebo uznesenia komory, správanie, ktorým sa závažným alebo opätovným spôsobom narúša dôstojnosť a vážnosť notárskej profesie a pokračovanie vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s výkonom činnosti notára. Disciplinárnym previnením je aj zavinené konanie notára, ktoré má za následok prieťahy v dedičskom konaní alebo disciplinárnom konaní, a tiež nerešpektovanie právoplatne uloženého disciplinárneho opatrenia.

(2) Za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie.

(3) Disciplinárnymi opatreniami sú:

a) písomné pokarhanie,

b) peňažná pokuta až do výšky 3 300 eur,

c) pozastavenie výkonu notárskeho úradu na dobu najmenej dvoch mesiacov a najviac 24 mesiacov,

d) zbavenie notárskeho úradu.

VIII.

Právne posúdenie

26. Správny súd po oboznámení sa s predmetom konania ako aj obsahom žalobných námietok konštatuje, že relevantným pre posúdenie dôvodnosti žaloby je najmä zodpovedanie otázky, či žalobca v postavení notára svojím konaním naplnil objektívnu stránku skutkovej podstaty disciplinárneho deliktu v kontexte prípadného porušenia povinnosti notára konať s odbornou starostlivosťou, pretože táto povinnosť je z hľadiska naplnenia objektívnej stránky disciplinárneho deliktu kľúčová a od jej porušenia sa odvíja, resp. s jej porušením sa následne spája aj prípadné porušenie ostatných povinností, ktoré žalovaný označil v napadnutom rozhodnutí a podstata žalobnej argumentácie smerovala najmä proti konštatovaniu žalovaného týkajúcich sa porušenia povinnosti notára konať s odbornou starostlivosťou.

27. Správny súd poukazuje na odôvodnenie ako aj výrokovú časť napadnutého rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že žalovaný sankcionoval žalobcu za konanie spočívajúce v tom, že:

· žalobca spísal NZ č. 183/2016 (uznanie dlhu a súhlas s vykonateľnosťou) bez toho, aby zisťoval, či osoba konajúca v mene dlžníka je na uskutočnenie úkonu oprávnená v plnom rozsahu jej práv, čím mal zavinené závažne porušiť povinnosť pri výkone činnosti notára vyplývajúce z § 2 ods. 2, § 13, § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku a I. časti ods. 1, II. časti čl. 1 ods. 2 a ods. 5 a III. časti čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1, čl. 8 ods. 6 a ods. 7 Etického kódexu notára;

· žalobca spísal NZ č. 1325/2016 (predmetom bolo osvedčenie priebehu MVZ) za účasti osoby, ktorá nebola oprávnená za spoločnosť konať, ďalej nezisťoval, kto je oprávnený za spoločnosť konať a neuviedol všetko podstatné, čo sa za jeho prítomnosti na zasadnutí udialo a bolo prednesené, hoci to bolo dôležité na posúdenie riadneho postupu rokovania, čím mal zavinené závažne porušiť povinnosť pri výkone činnosti notára vyplývajúce z § 2 ods. 2, § 13, § 36 ods. 1, § 56 ods. 1, § 61 Notárskeho poriadku a I. časti ods. 1, II. časti čl. 1 ods. 2 a ods. 5 a III. časti čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1, čl. 8 ods. 6 a ods. 7 Etického kódexu notára;

· žalobca spísal NZ č. 1344/2016, NZ č. 1345/2016, NZ č. 1348/2016, NZ č. 1349/2016 (predmetom boli kúpne zmluvy), pričom spísanie týchto notárskych zápisníc mal odmietnuť, keďže mal a musel vedieť, že neboli splnené náležitosti právneho úkonu čo do subjektu, vôle a predmetu podľa Občianskeho zákonníka, čím mal zavinené závažne porušiť povinnosť pri výkone činnosti notára vyplývajúce z § 2 ods. 2, § 13, § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku a I. časti ods. 1, II. časti čl. 1 ods. 2 a ods. 5 a čl. 2 ods. 1 a III. časti čl. 3 ods. 1, čl. 8 ods. 6 a ods. 7 Etického kódexu notára.

28. Správny súd vychádzajúc z obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia konštatuje správnosť záveru žalovaného o naplnení objektívnej stránky skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia v prípade všetkých vyššie špecifikovaných notárskych zápisníc. Žalovaný v prípade všetkých notárskych zápisníc konštatoval porušenie viacerých povinností vyplývajúcich z Notárskeho poriadku ako aj povinností vyplývajúcich z Etického kódexu. Povinnosťou vyplývajúcou z Notárskeho poriadku, ktorá bola porušená pri spisovaní všetkých notárskych zápisníc a ktorej je, z pohľadu správneho súdu, potrebné venovať osobitnú pozornosť bola povinnosť podľa § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku spočívajúca v tom, že notár je povinný postupovať pri notárskej činnosti s odbornou starostlivosťou a je povinný odmietnuť vykonať požadovaný úkon, ak je zjavné, že odporuje zákonu, obchádza zákon, prieči sa dobrým mravom, alebo ak vykonanie úkonu osobitný zákon zveril inému orgánu verejnej moci.

Kľúčovým je v tomto ohľade najmä vyššie uvedený postup s odbornou starostlivosťou. Porušenie tejto povinnosti žalovaný konštatoval na základe toho, že žalobca si pri notárskych zápisniciach neoveroval, či jedná s oprávnenou osobou a súčasne mal odmietnuť spísanie v prípade notárskych zápisníc, ktorých predmetom boli kúpne zmluvy. Z pohľadu správneho súdu bolo porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou kľúčové, pretože na porušenie tejto povinnosti prirodzene nadväzovalo, resp. s týmto porušením úzko súviseli aj ostatné povinnosti, ktoré žalovaný označil ako porušené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia.

29. Pojem „odborná starostlivosť“ nie je legálne definovaný a jeho obsah v súvislosti s činnosťou notára čiastočne možno vyčítať z judikatúry, kedy ide o povinnosť notára prihliadať pri výkone svojej funkcie na záujmy účastníkov, pričom nemôže presadzovať svoje záujmy na úkor záujmov účastníkov a súčasne notár ako osoba známa práva musí konať čestne, svedomito a primeraným spôsobom a dôsledne využiť všetky právne prostriedky a uplatniť v záujme účastníkov všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje pre nich za prospešné. Z pohľadu správneho súdu však nejde v prípade vyššie uvedeného judikatórneho vymedzenia o absolútne vyčerpanie obsahu pojmu odborná starostlivosť, pretože požiadavka odbornej starostlivosti by nemala byť späť resp. limitovaná „len“ záujmami účastníkov, ale mala by byť vo všeobecnosti jednou zo základných požiadaviek pre výkon činnosti notára a to z dôvodu, že notár má špecifické postavenie a s tým spojené oprávnenia, pri realizácii ktorých je dôvodné, vzhľadom na ich možné následky resp. účinky, požadovať určitú rozumnú mieru odbornej starostlivosti. V tejto súvislosti je potrebné uvedomiť si, že notár je v podstate „predĺženou rukou štátu“, pretože ide o štátom určenú osobu, vykonávajúcu notársku činnosť, pričom súčasne je určitým orgánom prevencie, keďže svojím postavením dbá o usporiadanie a istotu v právnych vzťahoch a o predchádzanie sporom. Notár je osobou odborne spôsobilou, kedy ide o právneho odborníka – špecialistu na koncipovanie a tvorbu právnych listín; spisuje účastníkom na základe ich žiadosti notárske zápisnice o zmluvách, závetoch, osvedčenia o právne významných skutočnostiach. V tejto súvislosti je potrebné mať na zreteli, že notár je oprávnený spisovať tzv. verejné listiny, keďže podľa Notárskeho poriadku sú notárske listiny verejnými listinami, pričom dôkazná sila verejnej listiny je vyššia, než listiny súkromnej, a ak sa nepreukáže opak, považujú sa skutočnosti uvedené vo verejnej listine za pravdivé bez ďalšieho zisťovania a dôkazné bremeno je na tom, kto chce preukázať opak toho, čo je vo verejnej listine uvedené a nie na tom, koho tvrdenie sa v spore o verejnú listinu opiera. Podľa správneho súdu sú aj z tohto uhlu pohľadu preto na odbornú starostlivosť notára kladené vyššie nároky.

30. Pri determinovaní obsahu odbornej starostlivosti možno per analogiam nahliadnuť aj na judikatúru v oblasti súkromného práva, kedy Najvyšší súd SR poskytol obsahové vymedzenie pojmu odborná starostlivosť v súvislosti s konaním konateľa obchodnej spoločnosti (4Obdo/106/2020), kedy požiadavku konať s odbornou starostlivosťou pri konateľovi považoval za splnenú, ak tento vykonával funkciu s potrebnými znalosťami, teda informovane a pri konkrétnom rozhodovaní vynaložil primerané úsilie na využitie všetkých rozumne dostupných informačných zdrojov a na ich základe starostlivo zvažil možné výhody/nevýhody (rozpoznateľné riziká s cieľom ich minimalizovať) existujúcich možností konateľského rozhodnutia v prospech spoločnosti. Splnenie povinnosti konať informovane je nevyhnutné posudzovať z pohľadu ex ante, t.j. s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré mu boli, mohli alebo mali byť známe v okamihu, v ktorom rozhodnutie konateľ vykonal. Zovšeobecňujúc uvedené možno pod obsah pojmu „odborná starostlivosť“ subsumovať aj určitú povinnosť dotknutého subjektu, zabezpečiť si a to aj iniciatívne, teda na základe vlastných „úkonov“, dostatok informácií k svojej činnosti – či už rozhodnutiu, príp. inému úkonu obdobného charakteru. Pokiaľ je požiadavka iniciatívneho zabezpečenia si informácií kladená na súkromnoprávny subjekt, akým je konateľ obchodnej spoločnosti, ktorý navyše zo zákona ani nemusí disponovať špecializovaným odborným vzdelaním (ako je tomu v prípade notára – vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo) je z pohľadu správneho súdu spravodlivé vyžadovať túto čiastkovú povinnosť – aktívne si zabezpečiť dostatok relevantných informácií, aj v prípade notára na účely posúdenia toho, či je splnená požiadavka konania s odbornou starostlivosťou.

31. S ohľadom na skutkové okolnosti spočívajúce najmä v tom, že žalobca ako notár si pri spisovaní notárskych zápisníc NZ č. 183/2016 a NZ č. 1325/2016 neoveroval, či koná s oprávnenou osobou, možno konštatovať, že žalobca nekonal s dostatočnou odbornou starostlivosťou, ktorú od neho možno spravodlivo očakávať a preto záver žalovaného ohľadom porušenia povinnosti podľa § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku považuje správny súd za vecne správny.

32. Pokiaľ ide o NZ č. 183/2016 (uznanie dlhu a súhlas s vykonateľnosťou) správny súd poukazuje na kľúčové skutkové okolnosti, ktoré popísal aj žalovaný v napadnutom rozhodnutí. V nadväznosti na uvedené žalobcovi bola zrejmá vyššia suma, o akú išlo v prípade uznania dlhu a taktiež mu s ohľadom na jeho odborné vzdelanie mali byť zrejmé aj možné právne následky spájané so súhlasom s vykonateľnosťou. Aj s prihliadnutím na jeho postavenie notára a s tým spojené oprávnenia teda prirodzene mal v prvom rade overiť, či vôbec môže konať a pristúpiť k spísaniu notárskej zápisnice s dotknutou osobou. Podľa správneho súdu otázku povinnosti preverenia zo strany notára, či koná s oprávnenou osobou, možno považovať za jeden zo základných predpokladov, ktorého splnenie je nevyhnutné pre to, aby mohol notár v rámci svojej notárskej činnosti pokračovať vo svojich úkonoch. Inak povedané, notár ako osoba odborne spôsobilá (t.j. právne vzdelanie) a vedomá si svojich oprávnení, ako aj prípadných právnych následkov svojich úkonov v rámci notárskej činnosti (t.j. charakter verejnej listiny) je povinná v prvom rade a to ešte pred pristúpením k spísaniu notárskej zápisnice skúmať, či koná so „spôsobilým“ subjektom (pozn. správny súd nemá na mysli „len“ právnu spôsobilosť), v tejto prejednávanej veci - s osobou, ktorej svedčí oprávnenie k vykonaniu úkonu, o aký išlo v prípade tejto zápisnice. Je zrejmé, že postavenie konajúcej osoby ako štatutárneho orgánu bolo žalobcovi preukázané na podklade výpisu z registra neziskových organizácií. K tomu však správny súd poukazuje na skutočnosť, že pokiaľ išlo o štatutárny orgán - riaditeľa, nemožno opomenúť § 23 ods. 1 a 2 zákona č. 213/1997 Z.z., z ktorého vyplýva, že riaditeľ je štatutárnym orgánom, ktorý riadi činnosť neziskovej organizácie a koná v jej mene, pričom rozhodnutie správnej rady alebo štatút, alebo zakladacia listina môže obmedziť právo riaditeľa konať v mene neziskovej organizácie. Cit. ustanovenie výslovne uvádza, že toto obmedzenie nie je účinné voči tretím osobám, avšak za predpokladu, že tieto osoby o tomto obmedzení nevedeli, alebo nemohli vedieť. Je zrejmé, že týmto spôsobom zákonodarca chcel chrániť tretie osoby konajúce v dobrej viere pokiaľ pri realizácii právnych úkonov jednájú so štatutárnym orgánom, pretože môže ísť aj o súkromné subjekty aj bez akéhokoľvek právneho vzdelania, ktorým nie je zrejmé, že k takému obmedzeniu vôbec môže dôjsť. V tejto súvislosti je však notár osobou s právnym vzdelaním, ktorá vzhľadom na jej odborné predpoklady nepochybne má vedomosť o možnosti obmedzenia konania štatutárneho orgánu v zmysle § 23 ods. 2 zákona č. 213/1997 Z.z. a taktiež o možnosti vyžiadania si predmetného štatútu na účely overenia, či takéto obmedzenie nebolo v štatúte upravené, keďže v zmysle § 8 ods. 3 zákona č. 213/1997 Z.z. je nezisková organizácia povinná na požiadanie sprístupniť štatút a každý je oprávnený do neho nazerať a robiť si z neho výpisy alebo odpisy. Správny súd nespochybňuje, že žalobca ako notár v rozhodnom čase o obmedzení v štatúte nevedel, avšak o tomto s ohľadom na jeho právne vzdelanie a vedomosť o možnosti vyžiadania si štatútu vedieť mohol – takže v tomto smere nemožno absolútne bez ďalšieho uplatniť „neúčinnosť“ obmedzenia podľa § 23 ods. 2, časť vety za bodkočiarkou zákona č. 213/1997 Z.z. Pokiaľ ešte ide o záver, že žalobca mohol vedieť o obmedzení v štatúte, keby si ho vyžiadal, tak správny súd k tomu navyše dopĺňa, že zo spisu nevyplývala ani žiadna okolnosť, ktorú by bolo možné vnímať ako prekážku pre oboznámenie sa so štatútom (napr. nesúčinnosť neziskovej organizácie), alebo ktorá by výrazným spôsobom sťažovala možnosť oboznámenia sa so štatútom. Aj s ohľadom na výšku súm v notárskej zápisnici a charakter spísaných právnych úkonov (uznanie dlhu, vykonateľnosť) by bolo rozumné uvažovať aj o určitej miere zvýšenej opatrnosti, ktorú by tieto špecifické okolnosti vo veci odôvodňovali a v rámci tejto opatrnosti by bolo z pohľadu správneho súdu na mieste, aby bolo zo strany notára vykonané podrobnejšie preverenie oprávnenia dotknutej osoby vo vzťahu k úkonom, ktoré boli predmetom notárskej zápisnice.

33. Pokiaľ ide o NZ č. 1325/2016 (osvedčenie priebehu MVZ), jednou z kľúčových okolností, relevantne spochybňujúcich, že žalobca ako notár konal s odbornou starostlivosťou je zistenie žalovaného, že v notárskom spise sa nenachádza výpis z OR SR ani fotokópia 111ks listinných akcií, na podklade ktorých sa mal žalobcovi preukázať konateľ spoločnosti AAROW s.r.o. A. L., ako osoba oprávnená konať jednak v mene akcionára spoločnosti TECHNOPOL SERVIS, a.s. ako aj v mene spoločnosti AAROW s.r.o. Rovnako nebola súčasťou notárskeho spisu pozvánka na konanie MVZ. V notárskom spise sa však nachádzal úplný výpis z OR SR spoločnosti TECHNOPOL SERVIS, a.s., z ktorého vyplývalo, že základné imanie spoločnosti tvorilo len 26ks akcií a taktiež z neho vyplývalo, kto je predsedom predstavenstva – K. G. E.. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca ako notár mal vedomosť o tom, že podľa výpisu z OR SR mala mať spoločnosť TECHNOPOL SERVIS, a.s. len 26ks akcií, avšak, ako žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, napriek zásade materiálnej a formálnej publicity sa bez ďalšieho spoľahol na pravdivosť tvrdenia zástupcu AAROW s.r.o., pričom až tak relevantným aspektom nebola otázka skúmania samotnej platnosti resp. prípadnej neplatnosti akcií, ale otázka zjavného nesúladu počtu akcií. Vzhľadom na údaje zapísané v úplnom výpise z OR SR žalobca ako notár s ohľadom na zásadu materiálnej a formálnej publicity mal nadobudnúť minimálne pochybnosť

o tom, či koná s reálnym akcionárom spoločnosti TECHNOPOL SERVIS, a.s. a teda oprávnenou osobou. Obzvlášť pokiaľ predmetom MVZ bola tak zásadná otázka, akou je výmena členov predstavenstva, nie je v súlade s obsahom povinnosti notára konať s odbornou starostlivosťou, aby sa notár spoliehal len na tvrdenie osoby, ktorá sa pred ním dostavila a aby bližšie neoveroval, či je táto osoba oprávnenou k realizácii úkonov, o ktorých má spísať notársku zápisnicu resp. osvedčenie. Pripustením opačného výkladu by sme argumentum ad absurdum vytvorili predpoklad pre vznik situácie, kedy by absolútne ktokoľvek mohol predstúpiť pred notára a na základe dokladov, hoci aj nejasného pôvodu, ktoré by notár žiadnym spôsobom neoveroval (napr. porovnaním s údajmi v OR SR) by mohol meniť štatutárne orgány akejkoľvek obchodnej spoločnosti. Obsahom povinnosti notára konať s odbornou starostlivosťou je aj to, že notár je povinný pri postupe s odbornou starostlivosťou pri výkone notárskej činnosti právne vyhodnotiť všetky rozhodné skutočnosti, tak tie, ktoré sú obsiahnuté v tvrdení účastníka, ako aj tie, ktoré sú obsiahnuté v listinách, ktoré na potvrdenie svojich tvrdení notárovi predkladá (obdobne aj rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp.zn. 24S/81/2017 z 12.10.2017). Z popisu skutkových okolností ani z obsahu spisu nevyplývalo a nebolo preukázané, že by sa žalobca ako notár venoval overeniu toho, či koná so skutočným akcionárom, pretože v notárskom spise neboli založené ani notárom uvádzané dokumenty (111ks listinných akcií, ktoré mu mali byť predložené, ani výpis spoločnosti AAROW z OR SR), ktoré mu mali byť predložené a rovnako neboli súčasťou spisu ani iné podklady (ako napr. prípadná komunikácia s, toho času, riadne zapísaným predsedom predstavenstva v OR SR), ktoré by nasvedčovali, že žalobca sa snažil bližšie overiť, či koná s oprávnenou osobou a teda reálnym akcionárom spoločnosti TECHNOPOL SERVIS, a.s. a to obzvlášť v kontexte toho, že objektívne mal mať pochybnosť o tejto skutočnosti, keďže o.i. z úplného výpisu z OR SR vyplýval diametrálne odlišný celkový počet akcií spoločnosti TECHNOPOL SERVIS, a.s. Pokiaľ žalobca v súvislosti s predmetnou notárskou zápisnicou namietal, že notár nie je oprávnený zasahovať do deja osvedčovanej skutočnosti, s týmto sa správny súd v zásade stotožňuje, keďže vo všeobecnosti uvedené vyplýva aj z judikatúry kasačného súdu (napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Sžk/15/2017 z 21.03.2018), avšak overenie oprávnenosti osoby, s ktorou notár koná nie je zásahom do samotného deja osvedčovanej skutočnosti.

34. Pokiaľ ide o spísanie NZ č. 1344/2016, NZ č. 1345/2016, NZ č. 1348/2016, NZ č. 1349/2016, ktorých predmetom boli kúpne zmluvy, správny súd aj s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa notárskej zápisnice osvedčujúcej MVZ konštatuje, že tieto notárske zápisnice, ktorými boli spísané kúpne zmluvy bezprostredne časovo a v zásade aj materiálne nadväzovali, resp. úzko súviseli práve so „spornou“ notárskou zápisnicou osvedčujúcou priebeh MVZ, pretože kúpne zmluvy uzatváral „novo-menovaný“ štatutárny orgán, ktorý bol vymenovaný práve na podklade spomínaného MVZ. Z odôvodnenia žalovaného, ktoré správny súd považuje za logické a vecne správne, vyplývalo, že pokiaľ by žalobca konal s odbornou starostlivosťou už pri notárskej zápisnici osvedčujúcej priebeh MVZ a teda overoval oprávnenosť dotknutej osoby, logicky by nedošlo k zmene štatutárneho orgánu. Následne aj v prípade spísania kúpnych zmlúv by pri konaní s odbornou starostlivosťou bola pochybnosť o tom, či koná s oprávnenou osobou a k ich samotnému spísaniu by nemohlo dôjsť, pretože pre chýbajúce náležitosti subjektu by žalobca spísanie tohto úkonu odmietol, vzhľadom na skutočnosť, že ako osoba s odborným právnym vzdelaním by musel mať vedomosť o tom, že dotknutý právny úkon (spísanie kúpnej zmluvy s osobou, ktorá nie je štatutárnym orgánom) nebude v súlade so zákonom.

35. Ako už správny súd naznačil vyššie povinnosť notára postupovať pri notárskej činnosti s odbornou starostlivosťou úzko súvisí aj s povinnosťou upravenou v § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku, pretože splnenie povinnosti notára postupovať s odbornou starostlivosťou možno považovať aj za určitý predpoklad, že bude splnená aj povinnosť podľa § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku a naopak. Povinnosť podľa § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku, ktorú žalovaný vo svetle skutkových okolností prejednávanej veci vyhodnotil taktiež ako porušenie zo strany žalobcu, spočíva v tom, že notári svojím postavením a svojou činnosťou dbajú o usporiadanie a istotu v právnych vzťahoch a o predchádzanie sporom. Povinnosť podľa § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku notár plní jednak už z titulu svojho špecifického postavenia, ktoré už správny súd naznačil v bode 30 tohto rozsudku, pričom najvýraznejšie sa plnenie tejto povinnosti prejavuje prostredníctvom výkonu notárskej činnosti – t.j. aktivitou notára. Usporiadanie v právnych vzťahoch rozumieme to, že notár v rámci svojej činnosti realizuje úkony, ktoré riešia vzťahy medzi fyzickými osobami a právnickými osobami tak, že realizáciou daného úkonu dôjde k usporiadaniu vzťahov medzi nimi (napr. zmluvy). Istotu v právnych vzťahoch poskytuje notár najmä tak, že v zásade pôsobí ako určitý garant autenticity právnych vzťahov. Pokiaľ ide o predchádzanie sporom, ktoré možno považovať za kľúčový atribút tejto povinnosti s ohľadom na skutkové okolnosti prejednávanej veci, tak

tento atribút spočíva v tom, že notár pri všetkých úkonoch, ktoré robí, tvorí obsah úkonu tak, aby nebol zdrojom budúcich sporov, a aby nezakladal svojim obsahom možnosť budúceho sporu či nezhôd, ako ani výkladové nejasnosti spojené s obsahom úkonu. Zo skutkových okolností a s poukazom na nesplnenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou možno konštatovať, že žalobca porušil nielen, ale najmä atribút prevencie, ktorý je obsahom povinnosti podľa § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku. Je zrejmé, že žalobca ako notár mal vedieť, že pokiaľ vzniknú pochybnosti vo vzťahu k „spôsobilosti“ subjektu – či ide o oprávnenú osobu, tak uvedené objektívne môže byť zdrojom budúcich sporov, či nezhôd. Je pravdou, že akýkoľvek úkon môže byť potenciálne zdrojom budúceho sporu, avšak práve z tohto uhlu pohľadu je dôležité pre možnosť konštatovania porušenia tejto povinnosti podľa § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku zvoliť materiálny prístup a prihliadať aj na to, či bola porušená súvisiaca povinnosť notára konať s odbornou starostlivosťou podľa § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku. Pretože pokiaľ je porušená povinnosť konať s odbornou starostlivosťou podľa § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku, tak uvedené výrazne indikuje, že notár nevyvinul dostatok úsilia na to, aby splnil povinnosť podľa § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku vo vzťahu k jej „preventívnemu atribútu“. Správny súd per analogiam poukazuje v súvislosti s predchádzaním sporom na to, že všeobecná prevenčná klauzula a teda požiadavka na také konanie, ktoré nebude ústiť do sporov je obsiahnutá aj v súkromnoprávných predpisoch, konkrétne v § 3 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kedy cit. ustanovenie ukladá všetkým fyzickým a právnickým osobám, ako aj štátnym orgánom a orgánom miestnej samosprávy dbať na to, aby nedochádzalo k ohrozovaniu a porušovaniu práv z občianskoprávných vzťahov. Z tejto generálnej prevenčnej klauzuly možno vyvodiť záver, že právny poriadok kladie požiadavku prevencie o.i. aj na súkromnoprávne subjekty, ktoré nemusia disponovať právnym vzdelaním resp. odbornou spôsobilosťou, preto je na mieste takúto požiadavku klásť aj na osobu, ktorá by z hľadiska svojho postavenia (notár s odborným vzdelaním) mala byť spôsobilá rozpoznáť riziká súvisiace s prípadným vznikom sporu, taktiež by mala byť aj spôsobilá nájsť vhodný spôsob riešenia situácie na účely predchádzania takému riziku, pričom súčasne možno objektívne požadovať, aby si počínala tak, aby svojim konaním ani nenastolovala podmienky pre vznik prípadného sporu. Keďže v prípade notára ide o osobu, ktorej štát zveril špecifické kompetencie, možno opätovne per analogiam dať do pozornosti požiadavku vyplývajúcu z generálnej prevenčnej klauzuly obsiahnutej v Občianskom zákonníku, ktorá je daná štátnym orgánom a orgánom miestnej samosprávy, a ktorá spočíva v tom, že tieto v rámci svojich kompetencií majú dbať nielen na dodržiavanie zákonov, ale aj pôsobiť na subjekty primárne tak, aby k rozporom nedochádzalo. Žalobca však vo svojom špecifickom postavení notára svojim konaním, najmä s prihliadnutím na skutočnosť, že pri spisovaní zápisníc NZ č. 183/2016 a NZ č. 1325/2016 neoveroval oprávnenie osoby (konať za právnickú osobu požadujúcu od notára vykonanie spísania a vydania listiny o predmetnom právnom úkone, príp. konať za právnickú osobu požadujúcu spísanie osvedčenia o významných skutočnostiach - v danom prípade spísanie notárskej zápisnice z predmetného MVZ Spoločnosti), s ktorou konal a následne napriek zrejmej pochybnosti o náležitostiach subjektu, ktorá mu musela byť známa z jeho vlastnej činnosti pristúpil k spísaniu NZ č. 1344/2016, NZ č. 1345/2016, NZ č. 1348/2016, NZ č. 1349/2016, čím vo výsledku vytvoril podmienky pre vznik následných sporov a teda porušil povinnosť podľa § 2 ods. 2 Notárskeho poriadku.

36. S ohľadom na vyššie uvedené správny súd konštatuje, že žalobca ako notár svojim konaním pri spísaní sporných notárskych zápisníc porušil povinnosť podľa § 36 ods. 1 Notárskeho poriadku, čo vyústilo aj do súvisiaceho následného porušenia ďalších povinností, ktoré žalovaný označil v napadnutom rozhodnutí.

37. Po vyriešení spornej otázky, či žalobca ako notár svojim konaním naplnil objektívnu stránku disciplinárneho deliktu podľa § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku, najmä vo vzťahu k povinnosti notára konať s odbornou starostlivosťou, správny súd považuje za vhodné venovať sa aj ďalším relevantným námietkam žalobcu, obsiahnutým v žalobe. Správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú námietku žalobcu, že nie je zrejmé, či ide vo veci o jednočinný súbeh alebo viacčinný súbeh a že v prípade viacerých skutkov mal žalovaný v rámci absorpčnej zásady posúdiť to, za ktorý zo skutkov hrozí najprísnejšia sankcia. Pri vyhodnocovaní tejto námietky je potrebné zohľadniť predovšetkým skutočnosť, že právna úprava disciplinárneho previnenia ako aj katalógu sankcií v Notárskom poriadku je v tomto smere špecifická. V prípade právnej úpravy obsiahnutej v § 91 ods. 3 Notárskeho poriadku zákon vymedzuje druhy sankcií, ktoré možno uložiť za každé disciplinárne previnenie, pričom tými sú: a) písomné pokarhanie, b) peňažná pokuta až do výšky 3 300 eur, c) pozastavenie výkonu notárskeho úradu na dobu najmenej dvoch mesiacov a najviac 24 mesiacov a d) zbavenie notárskeho úradu. Cit. zákon však nešpecifikuje konkrétne disciplinárne opatrenie (napr. vo vzťahu k jeho objektívnej stránke), za

ktoré by mohla byť uložená tá-ktorá sankcia (odhliadnuc od limitácie vo vzťahu k subjektu, viď. § 91 ods. 4 Notárskeho poriadku). V tejto súvislosti tak možno konštatovať, že za všetky skutky, ktoré naplňajú skutkovú podstatu disciplinárneho previnenia možno uložiť každú zo sankcií, ktoré zákon vymedzuje v § 91 ods. 3 Notárskeho poriadku, vrátane najprísnejšej sankcie, ktorou je zbavenie notárskeho úradu. Okrem uvedeného treba mať na zreteli, že zákon nerozlišuje disciplinárne opatrenia na základe ich závažnosti, preto nemožno dospieť k záveru, že na základe zákonnej úpravy je zrejme, že ktoré konkrétne disciplinárne previnenie možno uložiť miernejšiu, či naopak prísnejšiu sankciu, pričom týmto nie je dotknutá zásada primeranosti sankcie a povinnosť uloženú sankciu riadne odôvodniť. V prejednávanej veci tak pôjde o inú situáciu, ako v prípade iných právnych úprav, ktoré v jednom ohľade nedisponujú katalógom sankcií, ale počítajú napr. len s pokutami, ktorých výška a v nadväznosti na túto aj príslušný stupeň „prísnosti“ je jednoducho kvantifikovateľný a identifikovateľný z dotknutej právnej úpravy a v druhom ohľade rozlišujú medzi jednotlivými správnymi deliktami (resp. priestupkami) z hľadiska ich závažnosti. Obdobne takéto zreteľné rozlíšenie možno nájsť v prípade trestných činov, ktoré možno deliť na prečiny, zločiny príp. ich subkategóriu obzvlášť závažných zločinov, pričom pri týchto v závislosti od ich závažnosti zákon ustanovuje prísnejšie sankcie, čo celkom zreteľne vyplýva aj z príslušnej právnej úpravy (Trestný zákon). Ako už však bolo naznačené vyššie, v prípade právnej úpravy disciplinárnych previnení notárov a možných sankcií je táto situácia odlišná, keďže Notársky poriadok nerozlišuje, kedy sa má disciplinárne previnenie podľa § 91 ods. 1 považovať za závažnejšie a kedy naopak za menej závažné a v tomto duchu ani nepriraďuje resp. nespája s určitým stupňom závažnosti konkrétnu sankciu.

38. Za daných okolností preto z pohľadu správneho súdu nebude možné aplikovať absorpčnú zásadu absolútne a teda bez toho, aby boli zohľadnené špecifiká príslušnej právnej úpravy – Notárskeho poriadku a teda uvedenú trestnoprávnu zásadu bude nevyhnutné aplikovať len primeraným spôsobom, zohľadňujúcim špecifiká v prejednávanej veci. Záver ohľadom potreby primeraného použitia trestnoprávných zásad v oblasti správneho trestania zohľadňujúc špecifiká prejednávanej veci možno v zásade odvodiť aj z rozhodovacej činnosti kasačného súdu (rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Asan 12/2020 z 25. mája 2022, publikovaný v Zbierke pod č. 25/2022 ZNSS). V prejednávanej veci je možno badať isté prejavenie absorpčnej zásady v tom, že za viacero zbiehajúcich skutkov bolo uložené jedno disciplinárne opatrenie, čo je nepochybne v súlade s účelom absorpčnej zásady, ktorým je aj ochrana páchatela pred neprimerane vysokým trestom, ktorý by už neplnil svoju funkciu. Správny súd v nadväznosti na uvedené konštatuje, že v prejednávanej veci nezistil pochybenia žalovaného vo vzťahu k zásadám ukladania sankcií. Žalovaný pri ukladaní sankcie – disciplinárneho opatrenia zohľadnil okolnosti, za ktorých bolo disciplinárne previnenie spáchané, zaoberal sa závažnosťou z pohľadu následkov spáchaného disciplinárneho previnenia (výška peňažných súm v notárskych zápisniciach a ich právne dôsledky - narušenie právnej istoty, vznik viacerých sporov), prihliadol aj na poľahčujúce okolnosti (prvé disciplinárne konanie voči žalobcovi, erudovanosť žalobcu, sebareflexia žalobcu...) a taktiež sa zaoberal aj otázkou primeranosti sankcie a teda žalovaný konal v súlade s čl. 16 ods. 3 Disciplinárneho poriadku Notárskej komory SR ako aj per analogiam zásadami ukladania trestov v zmysle § 34 Trestného zákona.

39. Pokiaľ ide o žalobcom namietanú absenciu právnej vety, správny súd zdôrazňuje, že v prípade disciplinárneho previnenia notára je právna úprava koncipovaná odlišne, ako v prípade úpravy jednotlivých trestných činov obsiahnutej v Trestnom zákone. Pokiaľ ide o disciplinárne previnenie je zrejme, že trestný rozsudok sa bude z hľadiska formy výrovej časti a jej obsahu líšiť od rozhodnutia disciplinárnej komisie žalovaného v disciplinárnej veci a to aj vo vzťahu k prípadnému uvedeniu právnej vety. Správny súd poukazuje na to, že aj keď disciplinárny delikt má v zmysle čl. 6 Dohovoru povahu trestného obvinenia, a teda postup pri jeho prejednávaní a rozhodovaní o ňom by mal vychádzať z rovnakých zásad, neznamená to, že napadnuté rozhodnutie, príp. návrh na začatie disciplinárneho konania musí mať rovnaké formálno-právne náležitosti ako uznesenie o vznesení obvinenia príp. obžaloba alebo rozsudok vydaný v trestnom konaní. V zmysle tejto požiadavky totožnosti pre prejednávanie a rozhodovanie správnych deliktov a trestných deliktov, sa musia na disciplinárne delikty použiť základné zásady trestného konania. Jednou z týchto zásad je zásada ne bis in idem (nie dvakrát v tej istej veci). V zmysle dodržania tejto zásady musí rozhodnutie ako aj návrh na začatie disciplinárneho konania obsahovať také skutkové vymedzenie disciplinárneho previnenia, aby uvedený skutok nemohol byť zamenený za iný. Len o skutku, ktorý je takto vymedzený v disciplinárnom návrhu, môže potom orgán verejnej správy rozhodovať. Nevyhnutnou podmienkou pre dodržanie zásady ne bis in idem je vymedzenie skutku v návrhu na začatie disciplinárneho konania. Správny súd z

administratívneho spisu zistil, že skutok je v návrhu na začatie disciplinárneho konania vymedzený rovnakým spôsobom, ako je uvedený v napadnutom rozhodnutí. Správny súd v tejto súvislosti uvádza, že absencia právnej vety v návrhu na začatie disciplinárneho konania, ako aj v napadnutom rozhodnutí nemá žiaden vplyv na zákonnosť vydaného rozhodnutia, pretože zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva a ani zo základných zásad trestného konania nie je možné dospieť k záveru, že právna veta je podstatnou náležitosťou návrhu na začatie disciplinárneho konania alebo rozhodnutia. (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 5S/228/2018 z 10.03.2020) Rovnako sa s ohľadom na vyššie uvedené javí ako neopodstatnená námietka žalobcu, že mu týmto bolo odňaté právo na obhajobu, pretože žalobca mal už na základe znenia disciplinárneho návrhu možnosť dozvedieť sa, aké konanie bolo vyhodnotené ako disciplinárne previnenie a teda mal dostatočnú vedomosť o tom, voči čomu sa má brániť.

40. Správny súd neakceptoval námietku žalobcu, že porušenie Etického kódexu je disciplinárnym previnením len vtedy, ak sa jedná o porušenie iných povinností, a nie povinností pri výkone notárskej činnosti. S ohľadom na špecifický rozsah a formuláciu cit. ustanovenia v časti vymedzujúcej objektívnu stránku možno konštatovať, že Notársky poriadok pozná len jednu skutkovú podstatu, pre naplnenie ktorej prichádza do úvahy naplnenie, či už jednej, alebo viacerých objektívnych stránok, vymedzených nasledovne: 1) zavinené závažné alebo opätovné porušenie povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z Notárskeho poriadku alebo osobitného predpisu; 2) zavinené závažné alebo opätovné porušenie iných povinností vyplývajúcich z Notárskeho poriadku, z Etického kódexu notára, z interného predpisu komory alebo uznesenia komory; 3) správanie, ktorým sa závažným alebo opätovným spôsobom narúša dôstojnosť a vážnosť notárskej profesie; 4) pokračovanie vo výkone činnosti, ktorá je nezlučiteľná s výkonom činnosti notára; 5) zavinené konanie notára, ktoré má za následok prieťahy v dedičskom konaní alebo disciplinárnom konaní; 6) nerešpektovanie právoplatne uloženého disciplinárneho opatrenia. Vychádzajúc z uvedeného možno konštatovať, že právna úprava obsiahnutá v § 91 ods. 1 Notárskeho poriadku teda v rámci vymedzenia objektívnej stránky skutkovej podstaty špecifikuje množinu konaní, ktoré možno sankcionovať disciplinárnym opatrením. V skutkovej podstate disciplinárneho previnenia sú zovšeobecnené podstatné a typické prvky disciplinárných previnení určitých skupín. Vzhľadom na skutkové okolnosti prejednávanej veci bude potrebné zamerať sa na disciplinárne previnenie vo vzťahu k objektívnej stránke spočívajúcej v zavinenom závažnom alebo opätovnom porušení povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z Notárskeho poriadku alebo osobitného predpisu a zavinenom závažnom alebo opätovnom porušení iných povinností vyplývajúcich z Notárskeho poriadku, Etického kódexu notára. Pokiaľ ide o zavinené závažné alebo opätovné porušenie povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z Notárskeho poriadku alebo osobitného predpisu, môže ísť o základné povinnosti notára, obsiahnuté jednak v sľube (§ 13 Notárskeho poriadku), ako aj o ďalšie povinnosti obsiahnuté naprieč jednotlivými ustanoveniami v Notárskom poriadku. Pre naplnenie skutkovej podstaty disciplinárneho previnenia s takto formulovanou objektívnou stránkou je nevyhnutnou podmienkou zavinenie, závažnosť disciplinárneho previnenia a súčasne je potrebné, aby pri naplnení objektívnej stránky spočívajúcej v zavinenom závažnom alebo opätovnom porušení povinností pri výkone činnosti notára vyplývajúcich z Notárskeho poriadku alebo osobitného predpisu bola preukázaná príčinná súvislosť s výkonom činnosti notára, ktorá je vymedzená v § 3 a 5 Notárskeho poriadku.

41. Mierne odlišná je situácia pri objektívnej stránke disciplinárneho previnenia spočívajúcej v zavinenom závažnom alebo opätovnom porušení iných povinností vyplývajúcich z Notárskeho poriadku, z Etického kódexu notára, z interného predpisu komory alebo uznesenia komory, pretože z tejto podľa správneho súdu vyplýva, že pod tento druh disciplinárných opatrení možno zaradiť porušenia povinností vyplývajúcich z Notárskeho poriadku, Etického kódexu notára, interného predpisu Notárskej komory SR alebo uznesenia Notárskej komory SR, t.j. aj takých, ktoré nesúvisia výlučne s notárskou činnosťou podľa § 3 a 5 Notárskeho poriadku, avšak sekundárne sa jej môžu dotýkať. Z pohľadu správneho súdu to znamená, že v tejto súvislosti pre naplnenie objektívnej stránky nie je podstatným, či ide o porušenie povinností priamo pri notárskej činnosti podľa § 3 a 5 NP, alebo mimo nej. Inak povedané, ak aj ide o porušenie povinností vyplývajúcich z Etického kódexu notára priamo pri notárskej činnosti podľa § 3 a 5 NP, nie je to „diskvalifikačnou“ skutočnosťou na účely subsumovania skutku pod takto formulovanú objektívnu stránku disciplinárneho previnenia, ktorá zahŕňa aj porušenie povinností vyplývajúcich z Etického kódexu notára. Ako aj samotná časť I, ods. 4 Etického kódexu notára uvádza, normy obsiahnuté v kódexe, sú kryštalizáciou najlepších tradícií notárstva. Pramenia v spoločenských hodnotách, ktorým toto povolanie slúži a ktoré dávajú identitu jeho členom. Je teda pochopiteľné,

že ide o zhrnutie štandardov regulujúcich správanie sa notára a to nie len vo všeobecnosti, ale aj pri výkone notárskej činnosti podľa § 3 a 5 Notárskeho poriadku, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou všeobecného výkonu povolania notára. Preto je z pohľadu správneho súdu možné naplniť objektívnu stránku disciplinárneho previnenia spočívajúceho v porušení povinností vyplývajúcich z Etického kódexu notára aj za predpokladu, že takéto porušenie vzniklo pri notárskej činnosti podľa § 3 a 5 Notárskeho poriadku. S ohľadom na uvedené preto neobstoí argumentácia žalobcu, ktorá smerovala k tomu, že porušenie Etického kódexu notára za predpokladu, že k nemu došlo pri výkone notárskej činnosti nemožno vyhodnotiť ako disciplinárne previnenie podľa § 91 Notárskeho poriadku.

42. K námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie sa nevenuje otázke prípadného premlčania minimálne prvého skutku týkajúceho sa NZ č. 183/2016, založenej na tom, že navrhovateľ sa mal o skutku dozvedieť z médií, správny súd poukazuje na skutočnosť, že z návrhu na začatie disciplinárneho konania zreteľne vyplynulo, že Ministerstvo spravodlivosti SR začalo prešetrovať skutočnosť uvádzané B. M., v rámci čoho si vyžiadalo od žalobcu ako notára celý notársky spis č. 183/2016 a menovaného advokáta požiadalo o doplnenie dôkazov o Štatút neziskovej organizácie MAJÁK NÁDEJE n.o., pričom žalobca doručil fotokópiu notárskeho spisu spolu so svojim vyjadrením dňa 31.08.2016 a štatút neziskovej organizácie bol doručený dňa 24.10.2016. Podľa vyjadrenia navrhovateľa (ministerky spravodlivosti) sa mu teda dňom 24.10.2016 stali známymi a nespochybniteľnými skutočnosťami oprávňujúce navrhovateľa na podanie disciplinárneho návrhu. Uvedené časové okolnosti neboli spochybnené a keďže návrh na začatie disciplinárneho konania bol žalovanému doručený dňa 20.03.2017, je zrejme, že v danom prípade bol návrh podaný včas, teda v súlade s lehotami uvedenými v § 92 Notárskeho poriadku. Napriek skutočnosti, že premlčanie nie je *expressis verbis* upravené v Notárskom poriadku, ani v toho času účinnom Disciplinárnom poriadku Notárskej komory SR, z ustanovenia § 92 Notárskeho poriadku a § 8 ods. 2 Disciplinárneho poriadku Notárskej komory SR možno odvodiť, že trvanie premlčacích lehôt na zánik disciplinárnej zodpovednosti notára za disciplinárne previnenie je totožné s objektívnou lehotou na podanie disciplinárneho návrhu. Ide o logický záver, keďže v prípade spáchania disciplinárneho previnenia a uplynutia premlčacej lehoty disciplinárna zodpovednosť notára zaniká. Pokiaľ námietka premlčania bola založená na tvrdení žalobcu, že navrhovateľ sa mal dozvedieť o skutku z médií, správny súd poukazuje na skutočnosť, že uvedené súvisí s otázkou subjektívnej lehoty na podanie disciplinárneho návrhu, pričom táto je jeden rok, odkedy sa navrhovateľ dozvedel o disciplinárnom previnení, avšak posudzovanie tejto lehoty sa odvíja od momentu, od kedy osoba oprávnená podať disciplinárny návrh nadobudla potrebný stupeň presvedčenia o tom, že dotknutá osoba sa dopustila skutku, ktorý má znaky disciplinárneho previnenia. Navrhovateľ, o ktorého ide vo veci samej, disponuje dohľadovým oprávnením v oblasti notárov, čo v praxi znamená spravidla vybavovanie podnetov (alebo sťažností či iných podaní) fyzických osôb a právnických osôb, ktorými tieto osoby poukazujú na možné pochybenie notára. Avšak ani samotná skutočnosť, že niektorá osoba podá podnet alebo sťažnosť, ešte nevyhnutne neznamena, že týmto momentom sa navrhovateľ automaticky dozvedel o spáchaní disciplinárneho previnenia a začína plynúť subjektívna lehota, pretože bez prešetrenia podnetu nie je možné bez ďalších pochybností urobiť takýto záver. Per analogiam vzhľadom na uvedené, teda aj pokiaľ by sa preukázalo ako pravdivé tvrdenie žalobcu, že navrhovateľ sa o spáchaní skutku dozvedel z médií, uvedené by nemalo vplyv na začatie plynutia subjektívnej lehoty na podanie návrhu, pretože týmto momentom by ešte navrhovateľ bez zaobstarania si iných podkladov (notársky spis, štatút a pod.) ešte nemohol nadobudnúť potrebný stupeň presvedčenia o tom, že dotknutá osoba sa dopustila skutku, ktorý má znaky disciplinárneho previnenia.

43. S odkazom na vyššie uvedené dôvody, po preskúmaní konkrétnych relevantných žalobných námietok a s prihliadnutím na možnosť súdneho prieskumu v medziach § 195 SSP, správny súd konštatuje, že žalovaný správne a dostatočne zistil vo veci skutkový stav, vec správne právne posúdil a vydané napadnuté rozhodnutie zodpovedá ustanoveniam Notárskeho poriadku, pričom v konaní žalovaného sa nevyskytli vady, ktoré by mali vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Správny súd preto žalobu žalobcu zamietol ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

44. O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 175 ods. 1 v spojení s § 168 a contrario SSP tak, že úspešnému žalovanému ich náhradu nepriznal, keďže nezistil dôvody, pre ktoré by bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať, aby ich žalovanému nahradil.

45. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť do 30 dní od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; b) ide o konania o správnej žalobe podľa 6 ods. 2 písm. c) a d); c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.